

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky: **M. T., s.r.o., B.**, zastúpená: Advokátska kancelária B. – Ď., s.r.o., R., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/10/2008 zo dňa 13.03.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/10/2008 zo dňa 13.03.2008 podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ OSP **z r u š u j e** a **v r a c i a** vec odporkyňi ma ďalšie konanie.

Odporkyňa **je p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľke trovy konania 5 908,35 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľky Advokátska kancelária B. – Ď., s.r.o., so sídlom v R..

O d ô v o d n e n i e

Odporkyňa vydala dňa 18.03.2008 rozhodnutie č. RP/10/2008, ktorým navrhovateľke uložila za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 06.09.2007 odvysielala v rámci

programu Noviny príspevok „Nehoda opitého vodiča“, ktorý spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základného práva v ňom zobrazenej osoby, za čo jej bola uložená podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankcia – pokuta vo výške 100 000 Sk určená podľa § 67 ods. 5 písm. e/ citovaného zákona.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka uvádzajúc, že správny orgán na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom, na základe ktorých vydal nezákonné a vecne nesprávne rozhodnutie. Vysielateľke sa nezákonným postupom správneho orgánu odňala možnosť vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia, čo malo za následok nezákonné rozhodnutie spôsobené procesným pochybením správneho orgánu.

Podľa navrhovateľky v príspevku nedošlo odvysielaním obrazového materiálu k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd. Pokiaľ sa jedná o ľudskú dôstojnosť a základné práva a slobody iných, z prepisu programu nie je zrejmé, že bolo zobrazené násilné, prípadne znevažujúce konanie spôsobilé byť v rozpore s ľudskou dôstojnosťou a právami a slobodami osôb. V príspevku bol zobrazený vodič havarovaného auta, v stave v akom sa nachádzal v čase natáčania reportáže o havárii, jeho pohyb v okolí havárie a jeho komunikácia s okolím. Obrazový materiál týkajúci sa vodiča havarovaného vozidla nebol nijakým spôsobom upravovaný, fyzická integrita vodiča nebola narušená. Stav, v ktorom sa vodič nachádzal bol reálnym zobrazením skutočnosti. Pokiaľ ide o zvukový záznam, autor reportáže náležitým spôsobom sprostredkoval informácie o dianí na mieste havárie a vo svojej podstate len zhrnul informácie, ktoré podali ostatné nezainteresované osoby, ktoré boli svedkami havárie, prípadne vystupovali ako zástupcovia štátnych orgánov. Navrhovateľka má za to, že povinnosťou vysielateľa bolo informovať o udalosti, pri ktorej došlo k porušeniu predpisov verejného práva, akým bezpochyby je jazda pod vplyvom alkoholu s následkom v podobe havárie. Na ústnom konaní pred Radou bol vypočutý redaktor, ktorého dielom je predmetná reportáž, ktorý potvrdil skutočnosť, že účastník dopravnej nehody javil známky opitosti. Rada v konaní nespochybnila pravdivosť skutkového priebehu a ani prezentovaných skutočností. Rada informáciu o nájdení preukazu alkoholika, ktorá bola súčasťou predmetnej reportáže, posudzovala v rozpore so skutočnosťou, ako *informáciu o zdravotnom stave účastníka nehody*.

Nezákonný postup Rady, ktorý mal za následok nezákonné rozhodnutie bol spôsobený viacerými procesnými pochybeniami správneho orgánu v priebehu celého správneho konania.

Jedným z pravidiel správneho konania je aj zásada súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania a inými osobami v zmysle § 3 ods. 2 správneho poriadku. Podstatou tejto zásady je povinnosť správneho orgánu dať vždy možnosť účastníkovi konania zúčastniť sa na konaní a realizovať svoje zákonné práva a záujmy v konaní. Zásada úzkej súčinnosti sa uplatňuje v priebehu celého konania pred správnym orgánom. Je preto nevyhnutné, aby správny orgán poskytol účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia. Oboznámenie sa s podkladom rozhodnutia je procesnou nevyhnutnosťou v konaní pred Radou, je právom vysielateľa byť oboznámený s podkladom, na základe ktorého Rada rozhodla. Uvedeným postupom odporkyňa, keď neposkytla vysielateľovi audiovizuálny záznam príspevku, ktorý slúžil ako podklad pre rozhodnutie a tiež tým, že na svojom zasadnutí rozhodovala bez zhladnutia predmetného príspevku, len na základe prepisu zhotoveného kanceláriou, postupovala v rozpore so zákonom.

Na základe vyššie uvedených dôvodov navrhovateľka navrhla, aby Najvyšší súd SR *zrušil* rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RP/10/2008 zo dňa 18.03.2008 a priznal navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania.

K podanému opravnému prostriedku uviedla odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení nasledovné:

Účastníkovi konania bolo dňa 17.12.2007 doručené oznámenie o začatí predmetného správneho konania č. 461-PgO/O-5334/2007 (ďalej len Oznámenie), ktoré sa začalo z dôvodu možného porušenia § 19 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. v súvislosti s tým, že dňa 06.09.2007 o cca 19.30 hod. odvysielal v rámci programu Noviny príspevok „Nehoda opitého vodiča“.

V oznámení bol predmet správneho konania špecifikovaný dostatočne, pričom z jeho obsahu zreteľne a jasne vyplynulo, že odvysielaním predmetného príspevku pod názvom „Nehoda opitého vodiča“ v rámci programu Noviny mohlo dôjsť

- k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných (§ 19 ods. 1),
- k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti (§ 16 písm. b/, pričom bolo predmetné konanie v tejto časti neskôr zastavené).

Z uvedeného je podľa odporkyne možné predpokladať, že navrhovateľke muselo byť zrejme, v čom spočíva možné porušenie zákona.

Navrhovateľka bola vyzvaná odporkyňou v oznámení, aby zaslala svoje stanovisko a navrhla dôkazy, t.j. odporkyňa postupovala podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku a dala navrhovateľke možnosť, aby sa pred vydaním meritórneho rozhodnutia vyjadrila k jeho podkladu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka sa k predmetu správneho konania vyjadrila, je nutné odmietnuť tvrdenie navrhovateľky, že mu odporkyňa svojim postupom odoprela možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia.

Ako vo svojom odvolaní uvádza navrhovateľka, pred konaním ústneho pojednávania zaslal dňa 28.02.2008 právny zástupca navrhovateľky prostredníctvom e-mailu žiadosť, aby mu odporkyňa e-mailom zaslala materiál k predmetnému správne konaniu. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa predpokladala, že navrhovateľka záznamom vysielania disponuje, boli mu obratom dňa 28.02.2008 zaslané pracovné materiály Kancelárie Rady spolu s uvedeným prepisom a popisom skutkového stavu, ktorý bol po obsahovej stránke totožný s tým, ktorý je uvedený v napadnutom rozhodnutí. Odhliadnuc od skutočnosti, že navrhovateľka e-mailom žiadala o zaslanie materiálu k predmetnému správne konaniu, dôvodný predpoklad odporkyne bol, že navrhovateľka nežiadala o zaslanie kópie záznamu vysielania na technickom nosiči pretože materiál požadovala zaslať prostredníctvom e-mailu, pričom táto forma doručovania je pri zasielaní záznamu vysielania vylúčená.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka nevzniesla na ústnom pojednávaní pred správny orgánom (ani vo svojom písomnom stanovisku) námietky voči zistenému skutkovému stavu ani nepožiadala o kópiu záznamu vysielania, jej tvrdenia obsiahnuté v odvolaní spochybňujúce objektivnosť prepisu a popisu skutkového stavu považuje odporkyňa z hľadiska preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia za účelové.

Ako je uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, za skutočnosť, spôsobilú zasiahnuť do základných práv dotknutej fyzickej osoby, odporkyňa považuje predovšetkým zverejnenie informácie o tzv. preukaze alkoholika, ktorý bol, podľa slov redaktora, nájdený u vodiča, na základe čoho možno odôvodnene predpokladať, že jeho držiteľ trpí alkoholizmom. Konfrontujúc argumentáciu navrhovateľky, že túto informáciu zverejnila na základe tzv. spravodajskej licencie má odporkyňa za to, že zverejnenie tohto osobného údaja o zdravotnom stave dotknutej osoby so súčasným zverejnením jej podobizne zjavne nezodpovedalo informatívnemu účelu predmetného spravodajského príspevku.

Deliktuálne konanie spočívajúce v porušení v § 19 ods. 1 cit. zák. je podmienené skutočnosťou, že dotknuté osoby alebo skupina osôb sú na základe určitých znakov identifikovateľné. Účastník konania bol oprávnený pre účely spravodajstva vyhotoviť a následne použiť obrazový záznam z miesta dopravnej nehody, v ktorom boli aj zábery na uvedeného vodiča, tieto zábery však bol povinný použiť primeraným spôsobom a v primeranom rozsahu, v opačnom prípade totiž dochádza k možnému zásahu do ľudskej dôstojnosti ako osobnostného práva každej fyzickej osoby, a teda ku kolízii s § 19 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. Účastník konania nie je subjektom oprávneným zverejňovať údaje o zdravotnom stave vodiča, resp. hodnotiť, v akom stave sa vodič nachádzal v čase dopravnej nehody, odporkyňa dospela k odôvodnenej právnej konklúzii, že súčasným odvysielaním tejto informácie, spolu s tvrdeniami o opitosti vodiča v čase dopravnej nehody a s detailnými zábermi na jeho tvár, objektívne došlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti tejto fyzickej osoby a to bez ohľadu na to, či táto osoba dopravnú nehodu naozaj spôsobila, resp. či ju spôsobila v stave opitosti.

Tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odporkyňa z hľadiska svojej pôsobnosti vychádzala zo znenia zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, iba podporne pri posudzovaní kvalitatívneho hľadiska zverejneného údajá o chorobe dotknutej osoby. Vzhľadom na túto skutočnosť považuje odporkyňa argument navrhovateľky, že „Použitý právny predpis neupravuje žiadnym spôsobom otázku sprístupnenia informácie v masovokomunikačnom prostriedku“ za účelový. Prihliadnuc na obmedzenia, ktoré pri zverejňovaní a sprístupňovaní údajov o zdravotnom stave určitej fyzickej osoby stanovuje cit. právny predpis, odporkyňa dospela k záveru, že ide o údaje patriace do osobnostnej sféry fyzických osôb a ich zverejňovanie v rozhlasovom a televíznom vysielaní podlieha právnomu režimu § 19 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. Argument navrhovateľky, že „Vo vysielaní bola zverejnená len informácia o nájdení preukazu alkoholika u účastníka nehody bez vzťahu k samotnému účastníkovi nehody“ považuje odporkyňa poukazujúc na skutkové okolnosti danej veci, za absurdný a z hľadiska preskúmavania zákonnosti rozhodnutia za zjavne účelový.

Odporkyňa ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona, jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zák.č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne

odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení správneho poriadku, a navrhuje, aby NS SR v súlade s § 250q ods. 2 O.s.p. vyslovil nasledovný rozsudok: Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/10/2008 zo dňa 18.03.2008 *potvrzuje*.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal rozhodnutie č. RP/10/2008 zo dňa 13.03.2008 podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) v spojení s § 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. a to z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 461-PgO/O-5334/2007 ako aj s prednesmi právnych zástupcov účastníkov konania, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov, dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky je dôvodný.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že navrhovateľka dňa 06.09.2007 cca o 19.30 hod. odvysielala v rámci programu Noviny príspevok „Nehoda opitého vodiča“. Dňa 04.12.2007 začala Rada po prerokovaní Správy o šetrení sťažnosti č. 4007/159-2007 správne konanie voči spoločnosti M. T., s.r.o., vo veci možného porušenia § 19 ods. 1 a § 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. v súvislosti s odvysielaním príspevku pod názvom „Nehoda opitého vodiča“ v programe Noviny zo dňa 06.09.2007 o cca 19.30 hod., ktorý mohol spôsobom spracovania a svojim obsahom zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných a v ktorom mohlo dôjsť k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti.

Začatie správneho konania bolo účastníkovi konania dňa 17.12.2007 riadne oznámené a súčasne bol účastník vyzvaný, aby v lehote do 15 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. k oznámeniu zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy. Súčasne bol upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa ustanovenia § 46 zák.č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov.

Vyjadrenie účastníka konania bolo Rade doručené dňa 15.02.2008. V záujme úplného a presného zistenia skutočného stavu veci bolo v predmetnej veci nariadené ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 18.03.2008 v sídle Rady.

Obsah príspevku „Nehoda opitého vodiča“ tvorilo úvodné slovo moderátorky, po ktorom bol zaradený obrazový príspevok, v ktorom autor – redaktor D. H. slovne uviedol, že na frekventovanej Gagarinovej ulici v Bratislave v stredu o desiatej hodine večer sa podľa očitého svedka viac-menej neovládateľne v piruetách rútilo auto, prerazilo obrubník a mimo cesty, po zdemolovaní porastu, sa šmýkalo ďalej. Po niekoľkých desiatkach metrov zastavil rútiace sa auto až strom. Redaktor uviedol, že vodič je momentálne na mol opitý, v šoku a zrejme aj zranený. Pri pohľade na zdemolované auto sa zdá neuveriteľné, že vodič náraz vôbec prežil. Z auta vystúpil po svojich, no ledva sa držal na nohách. *Pri poslednej vete redaktora bol v zábere dotyčný vodič zobrazený do pol pásu ako obchádza strom. Vodičovi bolo zreteľne vidno do tváre.* Redaktor vo svojom predposlednom vstupe uviedol, že *vodič po nehode odmietol dychovú skúšku aj odber krvi. Policajti u neho našli preukaz alkoholika.*

Podľa § 19 zákona č. 308/2000 Z.z. (účinného v čase, kedy sa predmetný skutok stal) programová služba a všetky jej zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných.

Podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zák.č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak vysielala programy a iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19.

Podľa § 64 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) **pokutu,**
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 71 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny poriadok v znení neskorších predpisov) okrem ustanovení § 49, § 53, § 54, § 56 až § 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Jednou z úloh súdu bolo vysporiadať sa s otázkou, či odporkyňa postupovala v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku, pretože navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku tvrdila, že prišlo k porušeniu uvedeného ustanovenia tým, že napriek jej vlastnej iniciatíve vyžiadanim si podkladov pre rozhodnutie vo forme e-mailu, napriek účasti na ústnom pojednávaní, nebola jej poskytnutá *možnosť oboznámiť sa so súvislým záznamom z vysielania*. Uvedený záznam zo sporného príspevku už navrhovateľka nearchivovala, pretože jej uplynula zákonná 30-dňová lehota, počas ktorej takúto povinnosť archivovať záznamy z vysielania mala.

Súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 28.02.2008 P. Ď. zaslal e-mail B. P. s predmetom označenia žiadosť, v ktorom uviedol, že by chcel poprosiť o zaslanie materiálu k správne konaniu č. 461-PgO/O-5334/2007. Ďalej bolo zistené, že dňa 28.02.2008 B. P. odpovedala P. Ď. takto: „V prílohe Vám zasielam prepis ako podklad pre rozhodnutie a v rámci infozákona pracovný materiál.“

Z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo, že by medzi účastníkmi konania prebehla iná e-mailová korešpondencia v tejto veci. Rovnako z obsahu listín založených v administratívnom spise, ako aj zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 18.03.2008 súd nezistil, že by navrhovateľka iným spôsobom žiadala o predloženie obrazovo-zvukového záznamu odvysielaného posudzovaného príspevku, resp. že by žiadala o doplnenie pracovného materiálu, ktorý jej bol zaslaný dňa 28.02.2008.

S poukazom na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že v danom prípade, pokiaľ navrhovateľka vedela, že v čase správneho konania už nedisponuje zvukovo-obrazovým záznamom odvysielaného príspevku, mala si právo uvedený zvukovo-obrazový záznam v rámci správneho konania *výslovne* vyžiadať, čo však neurobila, naopak nežiadala o doplnenie zaslaného materiálu.

Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keďže navrhovateľka v rámci správneho konania nenamietala presné a úplné zistenie skutkového stavu veci, ani v písomných alebo ústnych vyjadreniach počas správneho konania neuvádzala, že predmetný

obrazovo-zvukový záznam už nearchivuje a z tohto dôvodu žiada o jeho poskytnutie, postupovala odporkyňa v danej veci zákonne, pretože obsah obrazovo-zvukového záznamu považovala za skutočnosť známu účastníkovi konania, ktorý nenamietal ani nesprávnosť prepisu príspevku. Prepis obrazovo-zvukového záznamu nebol účastníčkou správneho konania namietaný. Z tohto dôvodu vyhodnotil uvedené námietky navrhovateľky uplatnené v opravnom prostriedku súd za účelové.

Súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že v čase odvysielania príspevku a jeho zhotovenia nemal autor príspevku žiadne relevantné dôkazy, ktorými by mohol preukázať hodnovernosť svojich tvrdení ako aj expresívneho hodnotenia stavu vodiča po nehode, predovšetkým, že vodič, ktorý spôsobil dopravnú nehodu bol opitý na mol, keďže ako bolo uvedené v samotnom príspevku, *vodič sa nepodrobil dychovej ani krvnej skúške*. Napriek uvedenému, autor príspevku v hodnotiacom komentári uviedol, že vodič bol opitý na mol bez toho, aby mal k dispozícii dôkazy preukazujúce pravdivosť záveru o samotnej opitosti vodiča, ako aj o stupni opitosti vodiča napr. výsledok dychovej skúšky, oficiálne vyjadrenie policajtov, ktorí na mieste nehodu dokumentovali alebo vyjadrenia svedkov.

Zhodnotenie reality redaktorom je pri tvorbe príspevku nevyhnutné, ale podľa názoru senátu, hodnotiace komentáre a použitie expresívnych výrazov pri hodnotení stavu vodiča po dopravnej nehode, ako aj samotného stupňa opitosti, považuje senát spolu s odvysielaním detailných záberov na tvár vodiča, za zásah do ľudskej dôstojnosti vodiča. **Pokiaľ autor príspevku použil hodnotiace komentáre o opilosti vodiča bez relevantných podkladov a vyjadrení, bolo v tomto prípade nevyhnutné, aby vodič v obrazových záberoch nebol detailne nasnímaný, resp. aby detailný záber na jeho tvár bol vyrastovaný.** Napriek tomu, že v príspevku nebolo uvedené meno vodiča, bolo možné aj uvedeným spôsobom vodiča identifikovať.

Príspevok na záver obsahoval vyjadrenie redaktora, že policajti našli u vodiča prekaz alkoholika.

Podľa § 2 ods. 6 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č.576/2004 Z.z.) je zdravotná dokumentácia súbor údajov o zdravotnom stave osoby,

o zdravotnej starostlivosti a o službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti tejto osobe.

Za zabezpečenie zdravotnej dokumentácie zodpovedá poskytovateľ. Poskytovateľ je povinný ukladať a ochraňovať zdravotnú dokumentáciu tak, aby nedošlo k jej poškodeniu, strate, zničeniu alebo k zneužitiu. Poskytovateľ je povinný zabezpečiť, aby k osobitnej zdravotnej dokumentácii nemali prístup iné osoby ako ošetrojúci lekár a v nevyhnutnom rozsahu zdravotnícki pracovníci (§22 ods.1 a 3 zákona č.576/2004Z.z.).

S poukazom na citované ustanovenia zákona č.576/2004 Z.z. dospel súd k záveru, že v danej veci je potrebné zrušiť rozhodnutie odporkyne, **keďže zákon č. 576/2004 Z.z. neobsahuje takú právnu úpravu, ktorá by regulovala povinnosti vysielateľa na úseku ochrany zdravotnej starostlivosti a údajov o zdraví osôb, ktorých sa zverejnená informácia bezprostredne týka.**

Z tohto dôvodu považuje senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne za nezákonné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§250q ods. 2 a § 250l ods. 2 v spojení s § 250 j ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Podľa názoru súdu je potrebné ale zdôrazniť, že *údaje týkajúce sa zdravia sú považované za osobitnú kategóriu osobných údajov, ktorých spracovanie a teda aj zverejňovanie je zakázané, okrem prípadov, ak je ich spracovanie nevyhnutné pre potreby informovania verejnosti masovokomunikačnými prostriedkami. Odvysielanie informácie o tom, že u vodiča našli preukaz alkoholika nebola v tomto prípade informáciou nevyhnutnou.*

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne vydať nové rozhodnutie, v ktorom je viazaná právnym názorom súdu (§250j ods. 6 OSP).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá mala v konaní úspech priznal právo na náhradu trov konania a to za tri úkony právnej služby: príprava a prevzatie zastúpenia, opravný prostriedok zo dňa 22.04.2008, účasť na pojednávaní 3x 1 465,-- Sk podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 14 písm. a/, c/, d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) a trikrát režijný paušál po 190,-- Sk podľa § 16 ods. 3 vyhlášky t.j. 4 965,-- Sk + 19 % DPH = 5 908,35 Sk.

Navrhovateľke súd nepriznal trovy vo výške 2 000,-- Sk uplatnené na zaplatenie súdneho poplatku pretože v tomto prípade nevznikla navrhovateľke poplatková povinnosť za konanie o opravnom prostriedku, keďže bola v konaní úspešná (§2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v spojení s položkou 10 prílohy k citovanému zákonu).

P O U Č E N I E : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. septembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková